

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203035
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2218203035.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom: JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Z. XX/XX, N. E., právne zast.: Mgr. Tomáš Michnica, advokát, so sídlom Na Priekope 174/13, Žilina, proti žalovanému: B. K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, R., zast.: JUDr. Erik Bilský, bytom Trnavská 59, Pezinok, o určenie neplatnosti zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 29.06.2018 domáhala proti žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým súd určí (absolútnu) neplatnosť zmlúv zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. H. N. (parcely registra „V.“ č. XXX/X a č. XXX/X, stavba (rodinný dom) so súp. č. XX postavená na parcele č. XXX/X), ktoré sú vedené Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor na LV č. XXX. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že predmetné záložné zmluvy podľa ich obsahu majú zabezpečiť pohľadávky žalovaného ako (záložného) veriteľa voči dlžníkovi - dcére žalobkyne: G. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Z. XX/XX, N. E., vyplývajúce zo zmlúv o pôžičke uzavretých medzi nimi dňa XX.XX.XXXX na sumu 20.000,- eur a dňa XX.XX.XXXX na sumu 15.000,- eur. Podstatou argumentácie žalobkyne uvádzanej v žalobe, ako aj v jej neskorších vyjadreniach podaných počas konania bolo, že žalobkyňa nepodpísala a neuzavrela so žalovaným žiadnu zmluvu, resp. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, a teda medzi žalobkyňou a žalovaným neexistuje žiadny zmluvný vzťah, ktorý by oprávňoval žalovaného ako záložného veriteľa legitímne si nárokovať predmet záložného práva, ktorý (ako vyplýva z obsahu spisu) v čase uzavretia záložných zmlúv bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobkyne a jej manžela (neb. Ľ. U.) a v súčasnosti (po úmrtí manžela žalobkyne a ukončení dedičského konania) je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa žalovaného ani nepozná a nikdy sa s ním nestretla. Žalobkyňa na preukázanie, že podpisy na predmetných záložných zmluvách nie sú jej pravými podpismi, v konaní predložila kópiu znaleckého posudku č. 36/2018 vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, resp. jeho príslušnú časť, z ktorej má tento záver vyplývať s tým, že podľa uvedeného potom k zavkladovaniu záložného práva podľa týchto dvoch zmlúv do KN nikdy nemalo dôjsť. Žalobkyňa taktiež považovala za nezákonný a bezdôvodný zásah do jej vlastníckeho práva zápis poznámok na predmetnom LV súvisiacich s uvedenými záložnými zmluvami, ktoré žalobkyňu podľa jej vyjadrenia obmedzujú v užívaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v nakladaní s ňou.

2. Procesná obrana žalovaného obsiahnutá v jeho písomných a ústnych vyjadreniach spočívala v tom, že žalovaný odmietal koncipovanie textu podaní žalobkyne spôsobom, ktorý vyvoláva dojem ako keby sa mal určitého podvodného konania dopustiť žalovaný. Žalovaný predovšetkým poukazoval na to, že práve dcéra žalobkyne a jej už nebohého manžela - G. K. ponúkla žalovanému ako veriteľovi zabezpečenie jeho pohľadávok voči nej ako dlžníčke z uzavretých zmlúv o pôžičke spôsobom uzavretia záložnej zmluvy s jej rodičmi, a to na ich nehnuteľnosti špecifikované vyššie, pričom práve voči menovanej dlžníčke sa vedie trestné konanie z dôvodu podvodného konania. Žalovaný nerozporoval tvrdenie žalobkyne o tom, že žalobkyňa a žalovaný sa pri uzavieraní záložných zmlúv nestretli a poukázal na to, že práve dcéra žalobkyne a jej už nebohého manžela doručila do kancelárie žalovaného už podpísané zmluvy. Pokiaľ ide o tvrdenie a dôkazy žalobkyne o tom, že jej podpis na záložných zmluvách nie je pravý, žalovaný považoval za dôležitú tú otázku, či žalobkyňa mala o týchto údajne neplatných zmluvách vedomosť alebo nie, nakoľko v trestnom konaní vedenom voči jej dcére odmietla vypovedať, pričom práve žalovaný by bol v takom prípade uvedený do omylu pri plnení zmluvy o pôžičke. Žalovaný ohľadom predmetu sporu ďalej argumentoval tým, že podpis zosnulého L. U. na sporných zmluvách nikto neskúmal, a teda dosiaľ nijako nebolo preukázané, že by tieto podpisy L. U. neboli pravé, čo má vplyv aj na celkové posúdenie (ne)platnosti právneho úkonu zriadenia záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorý (odhliadnuc od uvedených skutočností na strane žalobkyne) mal byť urobený (aj) týmto manželom. Žalovaný na základe uvedeného navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na plnú náhradu trov konania.

3. Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie, na ktorom za prítomnosti strán sporu (resp. ich zástupcov) vykonal dokazovanie na účely posúdenia naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení oboznámením sa s listinnými dôkazmi a s podstatným obsahom spisu (najmä žaloba a prílohy: LV č. XXX pre k.ú. H. N., zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX - č.l. 1-17 a jej doplnenia z XX.XX.XXXX č.l. 64-67 a č.l. 78, vyjadrenie žalovaného s prílohami z 23.06.2020 č.l. 90-102 a duplika z 26.08.2020 č.l. 112, replika žalobkyne z 20.07.2020 č.l. 106), ako aj prednesmi zástupcov strán, ktorí na pojednávaní v podstate zopakovali svoju dovtedajšiu argumentáciu, a na takomto základe prijal vo veci zo skutkového i právneho hľadiska jednoznačný záver o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Vykonaným dokazovaním bolo zistené a ani medzi stranami nebolo sporné, že existujú dve zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor pre k.ú. H. N. na LV č. XXX, ktoré obsahujú označenie žalovaného ako záložného veriteľa a označenie žalobkyne a jej už nebohého manžela ako záložcov. Predmetné nehnuteľnosti boli v čase uzavretia záložných zmlúv v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobkyne a jej manžela (neb. L. U.) a v súčasnosti (po úmrtí manžela žalobkyne a ukončení dedičského konania) sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Predmetné záložné zmluvy podľa ich čl. 3 zabezpečujú peňažné pohľadávky žalovaného voči dcére záložcov - žalobkyne a jej už nebohého manžela (t.j. voči G. K.), vyplývajúce zo zmlúv o pôžičke uzavretých medzi žalovaným ako veriteľom a menovanou dcérou žalobkyne a jej už nebohého manžela dňom XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX. Predmetom konania v prejednávanej veci bolo namietanie absolútnej neplatnosti uvedených záložných zmlúv zo strany žalobkyne z dôvodu, že žalobkyňa sa so žalovaným nikdy osobne nestretla, žalobkyňa nikdy tieto zmluvy neuzatvorila a takisto ich nikdy nepodpísala, t.j. jej podpisy na uvedených zmluvách majú byť sfaľované, čo žalobkyňa preukazovala predovšetkým záverom do konania predloženého znaleckého posudku č. 36/2018 založeného na čl. 67 spisu. Argumentácia žalobkyne o neplatnosti záložných zmlúv sa pritom nijakým spôsobom nedotýkala (aj) zmluvného postavenia jej už nebohého manžela.

4. Súd vo veci prvotne skúmal procesnú (ne)prípustnosť podanej žaloby v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, pod ktoré spadá predmetná žaloba, a to z hľadiska, či v tejto veci za konkrétnych okolností prípadu, môže žalobkyňa požadovať, aby súd rozhodol o určení právnej skutočnosti (medzi právne skutočnosti patrí podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj právny úkon, jeho platnosť alebo neplatnosť), čo predpokladá, že to vyplýva z osobitného predpisu (z osobitného predpisu musí vyplývať oprávnenie subjektu podať žalobu o určení neplatnosti právneho úkonu). Všeobecne možno konštatovať, že i v prípade nesprávnej formulácie petitu môže súd v konkrétnych prípadoch v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje - súd je totiž viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou. V prípade posudzovania žalobného návrhu aj vo vzťahu k § 137 písm. c) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pritom platí,

že súd tu skúma aj danosť naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení. Súd na pojednávaní oznámil uvedené skutočnosti stranám, ktoré sa v danom smere vyjadrili nasledovne:

Žalobkyňa v nadväznosti na svoje skoršie vyjadrenie o tom, že (zrejme vzhľadom na obsah jej podaní a predložených listín) v konaní jednoznačne preukázala určenie právnej skutočnosti, a to určenie neplatnosti predmetných zmlúv o zriadení záložného práva (č.l. 65, 78 spisu), na pojednávaní doplnila predmetnú argumentáciu tým, že žalobkyňa preukazuje danosť naliehavého právneho záujmu vo vzťahu k podanej určovacej žalobe aj s poukazom na stále prítomnú poznámku na LV č. XXX o začatí výkonu záložného práva žalovaným ako záložným veriteľom čo neoprávnene zasahuje do jej vlastníckeho práva. Žalobkyňa sa pritom dozvedela o výmaze záložných práv z KN prostredníctvom oznámenia Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor z 11.05.2016.

Žalovaný v konaní namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na predmetnej určovacej žalobe s poukazom na rozhodovaciu prax súdov vyššej inštancie v danej otázke, a to z dôvodu, že požadovaným určením sa v žiadnom prípade nevyriešia všetky sporné vzťahy medzi účastníkmi a taktiež sa ním nezabráni tomu, aby sa po požadovanom určení pokračovalo v ďalších sporoch medzi tými istými účastníkmi. Z uvedeného dôvodu je preto podaná žaloba podľa názoru žalovaného nevhodným procesným prostriedkom, ktorý navyše z objektívneho dôvodu nemôže zabezpečiť ani zosúladienie zapísaného stavu v KN a skutočného stavu pri predmetnej nehnuteľnosti.

Podľa § 137 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o:

písm. c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu;

písm. d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

5. Žalobkyňa sa v predmetnej veci domáhala určenia, že zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, ktoré mali byť uzavreté medzi žalovaným na jednej strane a žalobkyňou spolu s jej manželom na druhej strane, sú neplatné. Žiadala teda určiť neplatnosť právneho úkonu (zmlúv o záložnom práve) ako právnu skutočnosť, s ktorou právna norma spája vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Medzi právne skutočnosti patrí podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj právny úkon, jeho platnosť alebo neplatnosť. Po prijatí zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 je však možné domáhať sa určenia neplatnosti právneho úkonu (zmlúv o záložnom práve) ako právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP iba v takom prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Zákonodarca v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Ako zákonodarca ďalej v dôvodovej správe uviedol, medzi osobitné predpisy podľa písmena d) komentovaného ustanovenia patria napríklad Zákonník práce <aspi://module='ASPI'&link='311/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, zákon č. 527/2002 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='527/2002 Z. z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o dobrovoľných dražbách a pod. Z osobitného predpisu musí teda vyplývať oprávnenie subjektu podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu (tako bola žalobkyňa aj poučená v uzneseniach súdu č.k. 9C/38/2018-51 z 19.08.2019 a č.k. 9C/38/2018-73 z 26.02.2020, na ktoré však žalobkyňa nereagovala kvalifikovaným doplnením prípadného osobitného predpisu umožňujúceho podanie žaloby s požadovaným určovacím petitom) a pokiaľ takého predpisu niet, čo je aj predmetný prípad určenia neplatnosti záložných zmlúv, žalobca musí formulovať petit na určenie, či tu záložné právo je, alebo nie je. Z formálneho hľadiska teda súd vo vzťahu k výslovnej formulácii predmetného petitu žaloby o určenie právnej skutočnosti konštatuje existenciu dôvodu procesnej neprípustnosti žaloby v zmysle § 137 písm. d) CSP, keďže oprávnenie subjektu (žalobcu) podať takúto žalobu nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu (resp. to nebolo žalobcom v konaní preukázané), čo už sám osebe vedie k zamietnutiu žaloby bez jej vecného preskúmania (k tomu viď napr. rozsudok KS TT sp. zn. 23Co/49/2019 z 15.04.2020)

6. Súd pritom s poukazom napr. na závery uznesenia NS SR sp zn. 7Cdo/268/2019 z 25.11.2020, ako aj rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/27/2019-486 z 26.11.2019 posudzoval predmetnú žalobu súčasne aj v procesnom režime ustanovenia § 137 písm. c/ CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v rámci ktorého by súd prípadne mohol v konaní o určovacej žalobe pokračovať, pokiaľ by mal preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení, avšak súd po posúdení žaloby aj z hľadiska § 137 písm. c/ CSP musel opätovne

konštatovať procesnú neprípustnosť žaloby aj podľa tohto zákonného ustanovenia, a to tentokrát pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na podaní predmetnej žaloby.

7. Základnou podmienkou dôvodnosti, a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (okrem prípadu, ak tento vyplýva z osobitného právneho predpisu, čo nie je predmetný prípad). Rozumie sa tým právny záujem žalobcu, ktorý musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, resp. právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi stranami); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu a toto ohrozenie nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Naliehavý právny záujem sa viaže k žalobe, resp. k otázke, či určovacia žaloba môže byť spôsobilým procesným nástrojom ochrany práva, zatiaľ čo identifikácia rozhodného hmotnoprávneho vzťahu, o ktorého (preventívne) určenie z dôvodu potreby ochrany žalobcu (dopadu na jeho majetkovú sféru) ide, vystihuje v spore otázku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. O splnení podmienky naliehavého právneho záujmu je možné však uvažovať iba v prípade, ak bude výrok súdneho rozhodnutia spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzeného vzťahu, čo logicky predpokladá, že bude záväzný pre všetky jeho subjekty (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 1/2010). Iba v zriedkavých prípadoch pritom obstojí určovacia žaloba, ak možno žalovať na plnenie. Vecná legitímácia účastníka (aktívna alebo pasívna) predstavuje hmotno-právny vzťah účastníka k prejednávanej veci. Vecnú legitímáciu v konaní o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má predovšetkým ten, kto je zúčastnený právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Pre posúdenie dôvodnosti a naliehavosti právneho záujmu na podanej žalobe, je preto rozhodujúce skutkové zistenie, či vôbec je žalobca nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem súd preto skúma v každom štádiu konania, a to z úradnej povinnosti. Bez doloženej existencie takéhoto záujmu musí súd žalobu zamietnuť (ako neprípustnú), pričom ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; preto súd po zaujatí záveru, že určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení procesne prípustným nástrojom na ochranu práva, zamietne takúto žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (k tomu viď napr. rozsudok KS TT sp. zn. 9Co/234/2019 z 15. 12. 2020).

8. Určovacou žalobou v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP je možné domáhať sa, aby bolo určené, že tu právny vzťah alebo právo je, alebo že tu právny vzťah alebo právo nie je. Podľa vymedzenia žalobného petitu teda ide buď o kladnú (pozitívnu) určovaciu žalobu alebo o zápornú (negatívnu) určovaciu žalobu. Či v konkrétnom prípade má byť predmetom žaloby kladné (pozitívne) alebo záporné (negatívne) určenie, závisí na tom, ktorý z účastníkov právneho vzťahu žalobu podáva a na tom, aké určenie zodpovedá jeho záujmom na výsledku sporu. Určovacia žaloba podľa uvedeného prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom, resp. dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

9. V prípade určovacích žalôb s predmetom konania týkajúcim sa záložného práva k nehnuteľnosti, tak ako je tomu aj v danom prípade, by bol naliehavý právny záujem spravidla daný potrebou zosúladenia skutočného stavu so zápisom záložného práva v katastri nehnuteľností, a teda zapísania (či obnovenia zápisu) záložného práva žalobcu ako veriteľa (v tomto prípade je ním však žalovaný) na základe pozitívnej určovacej žaloby. V okolnostiach konkrétnej veci by pritom mohol byť daný naliehavý právny záujem aj v prípade negatívnej určovacej žaloby, ak by sa ňou mal a mohol odstrániť stav právnej neistoty pri zapísanom záložnom práve (k tomu viď napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/15/2017 z 30.05.2018). Keďže predmetnú žalobu podala žalobkyňa ako záložca a vlastníka nehnuteľnosti z vyššie uvedeného dôvodu absolútnej neplatnosti záložných zmlúv, pri nej by nepochybne prichádzalo do úvahy negatívne

určenie, že záložné právo podľa obidvoch záložných zmlúv neexistuje. Takéto negatívne určenie by však v aktuálnych podmienkach nemohlo viesť k zosúladieniu skutočného stavu so zápisom záložných práv v katastri nehnuteľností, keďže tieto záložné práva boli (za sporných okolností opísaných napr. v odseku 8 uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/231/2018-76 z 01.08.2018 - č.l. 57 spisu) vymazané z katastra nehnuteľností a v súčasnosti absentuje o nich v katastri nehnuteľností zápis, čo teda znamená, že faktický stav aktuálne (vyhovujúc žalobkyni) korešponduje s tým, čoho by sa žalobkyňa svojou žalobou v tomto konaní mohla domáhať. Na základe uvedeného tu preto žiadne zosúladienie skutočného a zapísaného stavu v KN z hľadiska žalobkyne neprichádza do úvahy.

10. Taktiež nie je možné predmetnú žalobu považovať za vhodný a účinný procesný nástroj ochrany práv vyplývajúcich z predmetného vzťahu zo záložných zmlúv, pretože nie je spôsobilá na to, aby vzťahy medzi stranami vyriešila komplexne (okrem iného) z dôvodu, že žalobkyňa touto žalobou urobila predmetom konania (len) počiatočné dôvody neplatnosti zmlúv, pričom sa v žalobe vôbec nezaobrá s (ďalším) vývojom vzťahov z týchto zmlúv, ktoré by však (v prípade že by tu súd nevzhladol v merite veci dôvody absolútnej neplatnosti zmlúv, resp. ich neplatnosť v celosti) takisto nevyhnutne museli byť predmetom ďalšieho skúmania na účely celkového posúdenia (ne)existencie predmetných záložných práv v súčasnosti. Toto by však v prípade predmetnej žaloby žalobkyne /vzhladom na obmedzený rozsah uplatnených dôvodov (ne)existencie záložných práv v nej/ objektívne nebolo možné a znamenalo by to len zbytočné vyvolanie ďalších nových sporov, resp. potrebu následne pokračovať a rozhodovať aj v iných už začatých konaniach, a to konkrétne v konaní sp. zn. 12C/56/2018, o ktorom má súd vedomosť z úradnej činnosti a kde podľa obsahu žaloby (podanej veriteľom B. K. T., v ktorej je uplatnené pozitívne určenie existencie predmetných záložných práv) bude musieť súd popri dôvodoch absolútnej neplatnosti zmlúv o záložnom práve (ako otázke predbežnej) komplexne posúdiť aj všetky následné v tejto inej žalobe podrobnejšie popísané okolnosti majúce vplyv na vznik a najmä trvanie (existenciu) predmetných záložných práv v súčasnosti, resp. ku dňu vyhlásenia rozsudku (k tomu pozri rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/32/98 a sp. zn. 2Cdo/131/06), čo by z uvedených dôvodov nebolo možné docieľiť v predmetnom konaní.

11. Keďže určovací výrok súdneho rozhodnutia v predmetnej veci, aj keby bol prispôsobený zákonnej formulácii podľa § 137 písm. c) CSP, by nebol z uvedených dôvodov spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzených vzťahov strán sporu z predmetných záložných zmlúv, súd ustálil, že v konaní nie je preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení, čo je taktiež dôvodom zamietnutia žaloby bez možnosti jej vecného preskúmania. Naliehavý právny záujem nebolo možné založiť ani na základe prítomnosti poznámky o začatí výkonu záložného práva žalovaného na predmetnom liste vlastníctva k nehnuteľnosti žalobkyne, keďže ide len o informatívnu poznámku v zmysle § 29 ods. 2 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z.z., ktorá na rozdiel od poznámky podľa § 29 ods. 1 uvedenej vyhlášky (napr. poznámka o vydanom neodkladnom opatrení v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 12C/17/2017) neobmedzuje vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, pričom vo vzťahu k uvedeným poznámkam platí, že tieto poznámky bude zrejme možné v prípade ich neopodstatnenosti vymazať z katastra nehnuteľností práve na základe výsledkov iného prebiehajúceho konania sp. zn. 12C/56/2018, ktoré bolo začaté v nadväznosti na neodkladné opatrenie súdu vydané na návrh žalovaného v intenciách listu Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor, zo dňa 16.03.2017 (dôkaz č. 22 pri žalobe vo veci sp. zn. 12C/56/2018).

12. Súd na základe uvedeného žalobu žalobkyne z dôvodu jej procesnej neprípustnosti podľa § 137 písm. c) a d) CSP zamietol. Predmetné rozhodnutie však netvorí prekážku rozsúdenej veci pre iné určovacie žaloby, predmetom ktorých sú (aj) iné (ďalšie) skutočnosti, ktoré môžu predstavovať zásadne iný pohľad na právne postavenie účastníkov tohto hmotnoprávneho vzťahu.

13. Záverom súd poznamenáva, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania už súd nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci (súd také dôkazy, napr. tak žalobkyňou ako aj žalovaným navrhované výsluchy, resp. zabezpečenie iného (trestného) spisu do predmetného konania ani nemohol vo veci vykonať, kým definitívne neprijal záver v otázke procesnej neprípustnosti žaloby) a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobili predĺžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritórneho rozhodnutia. Ďalšie argumenty strán sporu už súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa s nimi ani osobitne nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené

účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalovaný má právo na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, keďže žalovaný bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalovaného predstavuje 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).